

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/44/2024
Identifikačné číslo spisu:	8124200721
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8124200721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobkyne: Slovenská autobusová doprava Poprad, akciová spoločnosť, Wolkerova 466, Poprad, IČO: 36 479 560, zastúpenej: MAPLE & FISH s.r.o., Žižkova 22B, Bratislava, IČO: 36 718 432, proti žalovanej: TATRA EXPRESS, s. r. o., Námestie slobody 397/2, Banská Bystrica, IČO: 55 474 381, zastúpenej: LEGES Advisory s.r.o., Pod Urpínom 923/5, Banská Bystrica, IČO: 52 147 762, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 40Cb/13/2024, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2024 č. k. 3Cob/93/2024-170, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. februára 2024 č. k. 40Cb/13/2024-119 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu všetkých a akýchkoľvek práv vyplývajúcich jej zo Zmluvy o výkone správy autobusovej stanice v Poprade uzatvorenej dňa 24.05.2023, vrátane všetkých a akýchkoľvek práv vyplývajúcich z rozhodcovskej doložky podľa ustanovenia článku VII ods. 2 Zmluvy o výkone správy autobusovej stanice v Poprade uzatvorenej dňa 24.05.2023, vo výroku II. uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % a vo výroku III. uložil žalobkyni povinnosť podať proti žalovanej žalobu vo veci samej o určenie, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou na základe Zmluvy o výkone správy autobusovej stanice Poprad z 24. mája 2023 nevznikol, a to v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil tým, že mal dostatočne osvedčené, že Zmluva o výkone správy autobusovej stanice v Poprade uzatvorená dňa 24.5.2023 (ďalej v texte len „Zmluva“) vykazuje

zjavné formálne vady vzbudzujúce pochybnosti, či bola vyhotovená a reálne podpísaná k uvedenému dátumu, pretože žalovaná ako právnická osoba vznikla až dňa 27.5.2023, ďalej že zo strany bývalých členov predstavenstva žalobkyne došlo k porušeniu povinnosti konať v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti v súvislosti s výkonom ich funkcie a zákazu uprednostňovať svoje záujmy alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti podľa § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) ako aj k porušeniu zákazu konkurencie v zmysle ustanovenia § 196 ods. 1 ObZ, k porušeniu interného obmedzenia konania v mene žalobkyne vyplývajúceho z článku XX ods. 1 písm. k) Stanov žalobkyne a tiež došlo ku konaniu vykazujúcemu znaky nekalej súťaže zo strany bývalých členov predstavenstva žalobkyne pri uzatvorení Zmluvy, vykazujúcej znaky zjavne nevýhodné pre žalobkyňu a v dôsledku jej uzavretia žalobkyni hrozia likvidačné dôsledky v podobe značných ekonomických škôd, ktoré majú bezprostredný vplyv aj na jej ďalšie fungovanie a zabezpečovanie jeho úloh v rámci poskytovania služieb vo verejnom záujme. Z predložených dôkazov mal prvostupňový súd za dostatočne osvedčené systematické konanie bývalých členov predstavenstva žalobkyne, účelom ktorého bolo vytvorenie nového subjektu - žalovanej a uzatvorenie Zmluvy, ktorá výrazným spôsobom znevýhodňuje stranu žalobkyne, v prospech ktorej mali ako členovia predstavenstva konať, a naopak výrazným spôsobom zvýhodňuje druhú zmluvnú stranu, na ktorú majú personálne prepojenie, a to za zjavným účelom získania vlastného majetkového prospechu na úkor žalobkyne. Bývalí členovia predstavenstva žalobkyne totiž Zmluvou z titulu výkonu svojej funkcie previedli na žalovanú takmer všetky majetkové práva viažuce sa na autobusovú stanicu Poprad, ktorými žalobkyňa disponovala ako jej vlastníč, a to bez adekvátneho protiplnenia. Žalobkyňa dostatočným spôsobom osvedčila, že uvedeným konaním hrozí ochromenie jej činnosti, pretože príde o rozhodujúcu časť svojich príjmov, v dôsledku čoho nebude schopná riadne zabezpečovať služby vo verejnom záujme a plniť si svoje záväzky voči tretím subjektom či vlastným zamestnancom. Nakoľko podľa názoru súdu prvej inštancie neodkladným opatrením nebudú vzájomné vzťahy medzi stranami sporu usporiadané tak, aby samotné neodkladné opatrenie postačovalo na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami, rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia nekonzumuje rozhodnutie vo veci samej, na základe čoho uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej.

3. O odvolaní žalovanej podanom proti uzneseniu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) svojím uznesením z 28. júna 2024 č. k. 3Cob/93/2024-170 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) tak, že vo výroku I. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým žalovanej uložil povinnosť zdržať sa výkonu všetkých a akýchkoľvek práv vyplývajúci mu zo Zmluvy o výkone správy autobusovej stanice v Poprade uzatvorenej dňa 24.5.2023, okrem práv vyplývajúcich z rozhodcovskej doložky podľa ustanovenia článku VII ods. 2 Zmluvy o výkone správy autobusovej stanice v Poprade uzatvorenej dňa 24.5.2023, vo výroku II. zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa uloženej povinnosti zdržať sa výkonu všetkých a akýchkoľvek práv vyplývajúcich z rozhodcovskej doložky tak, že v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, vo výroku III. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. (uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej), vo výroku IV. zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a vo výroku V. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd odôvodnil zmeňujúci výrok vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu tým, že súd prvej inštancie opomenul odôvodniť výrok o nariadení neodkladného opatrenia v časti, ktorou uložil žalovanej zdržať sa výkonu práv vyplývajúcich z rozhodcovskej doložky, a zároveň tým, že uložením povinnosti podať žalobu vo veci samej v spojení s danou časťou neodkladného opatrenia by znemožnil žalovanej uplatňovať svoje práva z prípadných sporov so žalobcom v rámci rozhodcovského konania.

5. Proti napadnutému uzneseniu v rozsahu jeho výrokov II., IV. a V. podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote dovolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a zároveň navrhujúc priznanie jej nároku na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %, a to z dôvodu v zmysle § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

6. Žalobkyňa v prvom rade namietala procesný postup odvolacieho súdu, ktorý zmenil výrok o nariadení neodkladného opatrenia z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, hoci žalovaná tento odvolací dôvod neuplatnila, v dôsledku čoho sa k nemu žalobkyňa ani nemohla vyjadriť. Zdôraznila, že žalovaná uviedla len odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP (nedostatok právomoci súdu prvej inštancie vydať uznesenie). Odvolací súd týmto postupom podľa názoru žalobkyne prekročil rozsah svojej prieskumnej právomoci a keďže jeho právne závery nebolo možné s ohľadom na odvolacie dôvody uplatnené žalovanou predvídať, napadnuté uznesenie považuje v tomto rozsahu za prekvapivé. Ďalej žalobkyňa namietala, že odvolací súd neposkytol žiadne konkrétne dôvody, špecifické odpovede a úvahy, ktoré by opodstatňovali zmenu uznesenia súdu prvej inštancie (výrok II. napadnutého uznesenia), čím zaťažil napadnuté uznesenie aj vadou nepreskúmateľnosti a znemožnil žalobkyni účinne argumentovať v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Odvolací súd podľa názoru žalobkyne vykázal tiež vnútorný rozpor týkajúci sa hodnotenia Zmluvy a rozhodcovskej doložky, ktorú odvolací súd považuje za výsledok konsenzu zmluvných strán, hoci okolnosti naznačujú, že Zmluva a jej platnosť sú sporné. Žalobkyňa v tejto súvislosti namietala, že odvolací súd nevysvetlil, prečo hodnotil rovnaké skutkové okolnosti odlišne a nevysporiadal sa s aplikáciou ustanovenia § 267 ods. 3 ObZ vo vzťahu k rozhodcovskej doložke. Nakoľko výroky IV. a V. napadnutého uznesenia sú od výroku II. akcesoricky závislé, navrhla žalobkyňa zrušenie aj týchto výrokov.

7. K dovolaniu sa včas vyjadrila žalovaná argumentujúc, že dovolanie podľa nej nespĺňa žiadny z dovolacích dôvodov v zmysle § 420 a § 421 CSP, keďže napadnutým uznesením nebolo rozhodnuté vo veci samej a nedošlo ani k skončeniu konania, v ktorom sa má prejednať hmotné právo žalobkyne. Neodkladným neopatením nedošlo k trvalej úprave pomerov medzi stranami sporu a súd uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, nariadené neodkladné opatrenie preto nekonzumuje vec samu, a teda nejde o meritórne rozhodnutie. K dovolacím dôvodom žalovaná uviedla, že v odvolaní namietala aj nedostatky odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie. K námietke rozporu odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, konštatovala, že žalobkyni unikla podstata neodkladného opatrenia a proces jeho nariadenia, keď podstatou je dočasne upraviť pomery strán sporu, pričom je zjavné, že medzi stranami sporu je spor, ktorý CSP nepripúšťa vyriešiť neodkladným opatrením, a súd prvej inštancie rozhodoval o neodkladnom opatrení len na základe osvedčenia skutočností. Ďalej uviedla, že je nepochybné, že rozhodcovská doložka je súčasťou Zmluvy a posúdenie, či spor má byť rozhodnutý rozhodcovským alebo všeobecným súdom, je dané do výlučnej právomoci rozhodcovského súdu.

8. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovanej vyjadrila názor, že napadnuté uznesenie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Na podporu svojho záveru k prípustnosti dovolania poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 25. októbra 2022 sp. zn. IV. ÚS 534/2022.

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je treba odmietnuť [§ 447 písm. c) CSP].

10. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. Predmetom dovolacieho konania je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, a to v rozsahu výroku, ktorým odvolací súd zmenil výrok uznesenia súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa povinnosti zdržať sa výkonu práv vyplývajúcich z

rozhodcovskej doložky tak, že v tejto časti návrh zamietol. Žalobkyňa uplatnila dovolací dôvod podľa § 431 v spojení s § 420 písm. f) CSP. Najvyšší súd primárne pristúpil k skúmaniu povahy napadnutého uznesenia, teda či podľa § 420 CSP ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí [3Cdo/236/2016 (R 19/2017)].

13. Najvyšší súd najprv posudzoval, či napadnuté uznesenie je rozhodnutím vo veci samej, proti ktorému je v zmysle § 420 CSP prípustné dovolanie [4Obdo/66/2017 (R 76/2018)]. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný samostatne, teda nie spolu so žalobou vo veci samej [3Cdo/157/2017 (R21/2018), 2Obdo/42/2020]. Neodkladné opatrenie nebolo nariadené počas konania vo veci samej (2Obdo/22/2024, 1ObdoK/1/2024, 1Obdo/87/2019 alebo 5Obdo/76/2016, na závery ktorého odkazuje aj R 21/2018) a nebolo ani zistené, že by bola daná iná spätosť neodkladného opatrenia s prebiehajúcim konaním vo veci samej (7Cdo/18/2023), resp. že by návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný alebo bolo o ňom rozhodované po skončení konania vo veci samej, čo by mohlo znamenať, že neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by malo povahu rozhodnutia vo veci samej (5Cdo/154/2018, 8Cdo/83/2017 alebo 5Obdo/76/2016, na závery ktorého odkazuje aj R 21/2018).

14. V prejednávacom prípade uložil súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, čo odôvodnil tým, že neodkladné opatrenie nie je dostatočné na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Odvolací súd príslušný výrok uznesenia súdu prvej inštancie potvrdil, pričom zároveň svojím zmeňujúcim výrokom k neodkladnému opatreniu (napadnutým dovolaním) sledoval, aby sa o sporoch zo Zmluvy mohlo viesť konanie vo veci samej. Súd nižšieho stupňa rozhodovali o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej. Skutočnosť, či bola žaloba vo veci samej následne podaná, z predloženého súdneho spisu nevyplýva.

15. V prípadoch uloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej dospel najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti k záveru, že nejde o rozhodnutie vo veci samej (5Obdo/11/2023, 1Obdo/77/2021, 2Obdo/65/2021, 1CdoPr/4/2023). Je potrebné, aby najvyšší súd posudzoval aj samotnú povahu navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorá je smerodajná pre uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej. Tam, kde navrhované neodkladné opatrenie nie je spôsobilé trvalo upraviť pomery medzi stranami sporu, a teda sa ním len dočasne nastoľuje stav bez ujmy na konečnú ochranu poskytovanú až rozhodnutím vo veci samej, dospel najvyšší súd k záveru, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu (2Obdo/65/2021, 2Obdo/31/2021, 3Obdo/35/2021, 1Obdo/64/2019, 2Obdo/67/2019).

16. Dovolací súd zastáva názor, že predmetným neodkladným opatrením nebolo možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Vychádzajúc z argumentácie žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia smerujúcej najmä vo vzťahu k otázke platnosti Zmluvy, prichádza do úvahy určovací žaloba, na ktorý druh žaloby odkázal žalobkyňa súd prvej inštancie. Vyriešenie tejto otázky nie je konzumované neodkladným opatrením. Na nariadené neodkladné opatrenie nadväzuje žaloba vo veci samej, ktorej podanie súd prvej inštancie žalobkyni uložil z dôvodu nespôsobilosti nariadeného neodkladného opatrenia zabezpečiť trvalú úpravu pomerov. Vzhľadom na predmet konania a cieľ sledovaný žalobkyňou dovolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a zamietol v napadnutej časti žalobkynin návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nekonzumovalo vec samu, a preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej.

17. Pre úplnosť najvyšší súd poukazuje na to, že predmetom dovolacieho konania je tá časť navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorá sa týka výkonu práv z rozhodcovskej doložky. Zo skutočností uvedených v návrhu však vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala úpravy pomerov vyplývajúcich zo Zmluvy, a nie z rozhodcovskej doložky ako takej. Poukazovala pritom najmä na otázku platnosti alebo záväznosti (pre žalovanú) Zmluvy, a nie rozhodcovskej zmluvy. Možno zväčša predpokladať, že aj pri nedostatočnom vymedzení rozsahu rozhodcovskej doložky ako formy rozhodcovskej zmluvy zmluvné strany si ňou dojednali právomoc rozhodcovského súdu pre spory vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou, ktorej je súčasťou (GYÁRFÁŠ, J., ŠTEVČEK, M. a

kol. Zákon o rozhodcovskom konaní. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 85.). Druhá časť navrhovaného neodkladného opatrenia tak má úzky súvis práve s pomermi strán sporu vychádzajúcim zo Zmluvy, úpravu ktorých sledovala žalobkyňa prvou časťou navrhovaného neodkladného opatrenia, v ktorej aj bolo právoplatne nariadené. Samotné neodkladné opatrenie len v rozsahu týkajúcom sa výkonu práv z rozhodcovskej doložky by tak žalobkyni neposkytlo ani len dočasnú ochranu, ktorej sa domáhala svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, a to s ohľadom na skutočnosti, ktorými návrh odôvodňovala. Preto najvyšší súd pri skúmaní povahy napadnutého uznesenia vychádzal z toho, čo žalobkyňa svojím návrhom sledovala, a teda poskytnutie ochrany v súvislosti s výkonom práv a povinnosti založených Zmluvou.

18. Najvyšší súd vo svojom skoršom uznesení z 10. decembra 2020 sp. zn. 1Obdo/78/2020 za „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ v zmysle ustanovenia § 420 CSP sa považuje také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie o veci vymedzenej žalobou končí bez toho, aby súd vec vecne prejednal. Môže ísť napríklad o zastavenie konania pre absenciu procesných podmienok alebo pre späťvzatie žaloby alebo odvolania, odmietnutie podania (odvolania) pre neodstránenie vád a podobne. Zmeňujúce a ani potvrdzujúce rozhodnutie nie je takým rozhodnutím, pretože mu vždy predchádza vecný (meritórny) prieskum odvolacieho súdu. Obdobné závery vyplývajú aj z ďalších rozhodnutí najvyššieho súdu, ktoré boli vydané v dovolacom konaní začatom na podklade dovolania podaného proti rozhodnutiam odvolacích súdov vydaných v konaniach o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (sp. zn. 1Obdo/38/2022, 1Obdo/18/2024, 1Obdo/77/2021, 1Obdo/47/2020, 1Obdo/79/2020, 2Obdo/42/2020, 1Obdo/87/2019, 1Obdo/64/2019), v zmysle ktorých o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec (meritórne) prejednal a tiež uznesenie najvyššieho súdu z 24. októbra 2024 sp. zn. 2Obdo/22/2024 (rovnako tak aj rozhodnutia vo veciach vedených pod sp. zn. 2Obdo/31/2021, 2Obdo/65/2021, 2Obdo/29/2020, 2Obdo/91/2020, 2Obdo/6/2019, 2Obdo/67/2019), v zmysle ktorého rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej, alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie vád podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

19. V otázke posúdenia, či napadnuté uznesenie je rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí v intenciách § 420 CSP, najvyšší súd nezistil dôvod, pre ktorý by sa odklonil od svojej vyššie citovanej rozhodovacej praxe. V prejednávanom prípade je predmetom dovolacieho konania zmeňujúci výrok napadnutého uznesenia vydaný v odvolacom konaní, ktorým odvolací súd zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa rozhodcovskej doložky. Došlo teda k vecnému prejednávaniu jednak návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj následného odvolania. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto prípade neskončilo procesne bez toho, aby bola vec (meritórne) prejednaná. Napadnuté uznesenie preto nie je v intenciách § 420 CSP ani rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje neprípustnosť dovolania, keďže smeruje proti napadnutému uzneseniu, ktoré podľa § 420 CSP nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej ako ani rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí. Najvyšší súd preto nepristúpil k zisťovaniu existencie namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP a prieskumu dôvodnosti žalobkyňou uplatneného dovolacieho dôvodu, ale dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

21. Vyslovený právny záver o neprípustnosti dovolania sa týka výroku II. napadnutého uznesenia ako aj výroku IV. a V. napadnutého uznesenia o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa totiž výroky o nároku na náhradu trov konania namieta len ako závislé výroky, bez samostatnej argumentácie zakladajúcej prípustnosť a dôvodnosť dovolania v danej časti. Navyše výrok o nároku na náhradu trov konania je viazaný na existenciu rozhodnutia o nároku uplatnenom v konaní. Je preto vylúčené, aby sa takýto závislý výrok (pre účely posúdenia povahy danej časti rozhodnutia) posudzoval nezávisle od samotného rozhodnutia (uznesenie najvyššieho súdu z 24. októbra 2024 sp. zn. 2Obdo/22/2024;

rovnako tak aj rozhodnutia vo veciach vedených pod sp. zn. 1Obdo/77/2021, 2Obdo/29/2020, 1Obdo/79/2020, 2Obdo/67/2019, 1Obdo/64/2019).

22. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanej ako úspešnej strane sporu v dovolacom konaní priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.